# Evrimin İlkel Yağ Balonu Patladı

## Hücre Zarı Basit Bir Yağ Tabakası Değil

Evrim teorisinin yaşamın kökenini açıklamaya çalışırken karşılaştığı en büyük açmazlardan biri, ilk hücre zarının nasıl ortaya çıktığı sorunudur. Evrimciler bu sorunu aşabilmek için okyanuslarda bazı moleküllerin kendiliğinden bir araya gelerek her nasılsa "yağ baloncukları" oluşturduğunu ve daha sonra da her nasılsa bu kabarcıkların içine DNA veya RNA'nın girdiğini, bundan sonra da her nasılsa bu genetik bilginin okunmasıyla proteinlerin üretilmeye başlandığını iddia ederler. Hikâyeye göre ilk canlı hücre kendi kendine böyle oluşmuştur. Ancak bu anlatımdaki her basamak bilimsel gerçeklere aykırıdır. Modern biyokimya ve moleküler biyoloji, bu senaryonun canlılığın temel yasalarıyla taban tabana zıt olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Genetik bilgi için "uzaydan geldi" gibi kaçamak anlatımlar bir yana, spesifik proteinler olmadan bu genetik şifrelerin okunamayacağı gerçeği diğer bir yana, enerji yani ATP üreten yüzlerce ve binlerce mitokondri olmadan bu işleyişin de mümkün olamayacağı karşısında tabi ki hücre tüm bileşenleri ile eksiksiz var olmalıdır ki hücre var olabilsin, sonra da bölünerek çoğalabilsin ve varlığını devam ettirebilsin.

Ama gelin şimdi yalnızca masalın ilk aşamasını, içindeki proteinleri ve DNA'yı korumak üzere izole eden hücre zarının kendi kendine oluşmasının imkansızlığını inceleyelim.

## Proteinler Olmadan Hücre Zarı, Hücre Zarı Olmadan da Proteinler Olmaz

Hücrenin zarını oluşturan kimyasal yapılar basit yağ zincirleri değil, son derece karmaşık fosfolipidlerdir. Doğada kendiliğinden fosfolipid sentezi gerçekleşmez; bu moleküller yalnızca canlı hücrelerin içinde, genetik bilgiye (DNA/RNA) göre üretilen özel proteinler ile sentezlenebilir. Örneğin, bakteriler ve ökaryotlarda hücre zarlarının inşası; dehidrojenaz, açiltransferaz ve fosfatidiltransferaz gibi proteinlerin ortaklaşa üretimiyle, birbirini takip eden çok adımlı biyokimyasal sentez sayesinde gerçekleşir. (1)

Bu durum, evrimcilerin heyecanla anlattığı hayali "yağ baloncuğu" modelini temelinden geçersiz kılar. Çünkü fosfolipidlerin üretimine ait aşamaları ve biyokimyasal adımları sayıca azaltamayız, daha basite de indirgeyemeyiz. Kusursuz ve işleve sahip fosfolipidlerin üretilebilmesi için bu karmaşık ve kompleks proteinlerin varlığı şarttır. Ayrıca bu proteinlerin kendilerinin üretilip sonra da korunaklı bir ortamda izole edilebilmeleri için halihazırda işlevsel bir fosfolipid hücre zarının varlığı da şarttır. Aksi takdirde asiditesi yani pH değeri sabit olmayan bir dış ortamda proteinler parçalanıp yok olurlar. Dolayısıyla proteinler olmadan fosfolipidler, onlar olmadan da proteinlerin varlığı söz konusu olamaz.

# Fosfolipidler Basit Yağ Zincirleri Değildir

Evrimci araştırmacılar bu açmazı gizlemek amacıyla, basit yağ zincirlerini kompleks fosfolipid yapılarla bir tutarlar.
Öyle ki, meteorlarda bulunan karboksilik asitler veya okyanusların derinlerindeki hidrotermal bacalarda Fischer-Tropsch senteziyle oluşabilen basit yağ asitlerinin suda kendiliğinden misel ve vezikül oluşturabildiğini gösteren deneylere sığınırlar. (2)
Bu basit yağ zincirlerinin, canlılarda nakış gibi işlenmiş fosfolipidler ile bir tutulması üzerine konuşmamız gereken bir çarpıtmadır. Zira iki yapı arasında devasa uçurumlar vardır: (3)

## Moleküler Yapı Uçurumu:

Doğada kendiliğinden oluşabilen yağ asitleri, tek bir hidrokarbon kuyruğuna ve ucunda basit bir karboksil grubuna sahip tek zincirli moleküllerdir. Buna karşın fosfolipidler; bir gliserol sırtına bağlı iki adet hidrofobik zincir, bir fosfat grubu ve serin ya da etanolamin gibi kutuplu bir baştan oluşan çok parçalı kompleks yapılardır.

## Kararlılık ve İşlevsellik Uçurumu:

Yağ asidi baloncukları (misel/vezikül), geçici, bazen çift katmanlı da olsa dayanıksız ve pasif baloncuklardır. Hücrelerdeki fosfolipid zar ise daima çift katmanlıdır, kararlıdır ve sızdırmaz bir yapıdır. Üzerinde iyon pompaları, seçici taşıyıcı kanallar, reseptörler ve enerji (ATP) üreten protein makineleri barındıran dinamik bir mühendislik harikasıdır.

Bir sabun köpüğüne benzetebileceğimiz pasif bir yağ asidi baloncuğunun, milyonlarca yıl bekleyip de akıllı seçici geçirgen hücre zarına dönüştüğünü iddia etmek ütopik bir masaldır. Çünkü değil bir sene, en sağlam bir yağ baloncuğu daha dakikalar içinde patlayıp yok olacaktır.
Bu nedenledir ki, bir yağ baloncuğunun hücrenin seçici geçirgen, neyin içeri alınıp neyin dışarı atılacağını bilen akıllı bir fosfolipid zarına dönüşmesini beklemek hem mantıksızdır hem de

biyokimyasal açıdan temelsizdir.
Basit bir yağ asidi ile modern hücre zarlarının temel yapı taşı olan fosfolipid arasında yapısal ve işlevsel olarak şu kritik farklar vardır:

| | **Yağ Asidi (Basit Amfifilik Molekül)** | **Fosfolipid (Kompleks Zar Bileşeni)** |
|---|---|---|
| Yapısal Kompleksik | Tek bir hidrokarbon kuyruğu ve ucunda tek bir polar gruptan (karboksil grubu -COOH) oluşur (tek zincirlidir). | Bir gliserol sırtına bağlı iki adet hidrofobik yağ asidi zinciri ve diğer ucunda fosfat grubu ile bir kutuplu baş gruptan (kolin, serin vb.) oluşur. |
| Üretim Yöntemi | Jeokimyasal reaksiyonlar veya basit kimyasal yollarla tamamen kendiliğinden (abiyotik) oluşabilir. | Sadece canlı hücrelerin içinde, genetik bilgiye dayalı özel enzimler (açiltransferazlar, sentazlar vb.) aracılığıyla sentezlenebilir. |
| Zar Oluşumu | Suda kendiliğinden basit, geçici ve dayanıksız veziküller (miseller) oluşturabilir. | Çift katmanlı, kararlı, esnek ve sızdırmaz modern hücre zarlarını oluşturur. |
| İşlevsellik | Pasif bir sınırlayıcıdır; üzerinde protein kanalları veya gelişmiş seçici geçirgenlik mekanizmaları taşıyamaz. | Üzerinde iyon pompaları, reseptörler ve karmaşık protein makineleri barındırabilen dinamik bir biyolojik platformdur. |

En özel deneysel koşullarda ancak geçici olarak oluşturulabilen bu basit yağ asidi baloncukları kısa süre sonra patlayıp yok olurlar. Milyarlarca yıl beklesek de bu geçici yapıların canlı hücrelerin en kompleks hayati zarlarına dönüşmeyeceği açık bir gerçektir.

## Sonuç

Fosfolipidler ve meydana getirdikleri hücre zarı basit bir yağ tabakası değildir. Fosfolipidlerin doğada kendiliğinden oluşamayıp sentezlerinin mutlaka önceden var olan proteinlere bağımlı olması, evrim teorisinin ilkel proto-hücre ve "rastlantısal yağ vezikülü" iddialarını bilimsel olarak geçersiz kılmaktadır. Hücre zarı, genetik bilgi ve protein mekanizmaları arasındaki bu mutlak ilişki bize bir kez daha yaratılış gerçeğini ispatlamaktadır. Canlılık ilkelden gelişmişe kör tesadüflerle aşamalı olarak değil, kompleks bileşenleriyle bir bütün olarak mucizevi şekilde ortaya çıkmış olmalıdır. Bu da bizlere her şeyi atomlarına kadar bilen sonsuz güç sahibi Yüce Allah’ın varlığını ve eşsiz yaratışını şüpheye yer bırakmayacak kesinlikte kanıtlar.

## Kaynak:

1. Lombard, J., López-García, P., & Moreira, D. (2012). The early evolution of lipid membranes and the three domains of life. Nature Reviews Microbiology, 10(7), 507–515.

2. Deamer, D. W. (1985). Boundary structures are formed by organic components of the Murchison carbonaceous chondrite. Nature, 317, 792–794.
3. Schrum, J. P., Zhu, T. F., & Szostak, J. W. (2010). The origins of cellular life. Cold Spring Harbor Perspectives in Biology, 2(9), a002212.

---

https://www.harunyahya.info/makaleler/evrimin-ilkel-yag-balonu-patladi